

Sygn. akt I C 2505/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Wojciech Zatorski

Protokolant Natalia Całka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o., spółka komandytowa w W.

przeciwko D. N.

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. kosztami postępowania obciąża powódkę.

Sygn. akt I C 2505/15

UZASADNIENIE

F.sp. zo.o. sp.k. w W. domagała się od D. N. zapłaty kwoty 1.072,98 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 02.07.2015 do dnia zapłaty (k. 2-3), z tym uzasadnieniem, że P. zawarł z pozwanym umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której wystawił pozwanemu noty księgowe, a zadłużenie pozwanego z tytułu tych dokumentów oraz odsetek wynosi odpowiednio 831,24 zł i 241,74 zł, następnie wierzyciel pierwotny sprzedał powodowi wierzytelność m.in. wobec pozwanego, jednak próby polubownego załatwienia sprawy okazały się bezskuteczne, zatem powód zdecydował się wystąpić na drogę sądową (k.3).

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew i nie wdał się w spór.

Jakkolwiek pozwany nie stawiał się na rozprawę i nie wdał się w spór co do istoty sprawy, sąd nie miał podstaw, by uwzględnić powództwo, mimo wydania wyroku zaocznego (art. 339 § 1 k.p.c.). Przy wyrokowaniu zaocznym, zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c., przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Powód tymczasem nie przedłożył żadnych dokumentów pozwalających na weryfikację jego twierdzeń choćby na zasadzie ich uprawdopodobnienia. Również twierdzenia uzasadnienia pozwu budzą wątpliwości, skoro nie wiadomo, jaka konkretnie umowa łączyła pozwanego z poprzednikiem powoda, kiedy została zawarta, jakie obowiązki nakładała na pozwanego, kiedy i według jakich zasad rozliczono odsetki, itp.

Sąd zważył :

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 K.c. kto z faktu wywodzi skutki prawne ponosi ciężar udowodnienia tego faktu. Powoda obciąża zatem obowiązek wykazania istnienia i wysokości długu pozwanego wobec pierwotnego wierzyciela.

Zgodnie z art. 339 § 1 i 2 k.p.c., przy wydaniu wyroku zaocznego za podstawę faktyczną żądania przyjmuje się twierdzenia powoda przytoczone w pozwie lub dalszych pismach, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości. Wyrokowanie zaoczne nie zwalnia sądu z merytorycznej oceny żądania pozwu, bowiem regulacja z art. 339 § 2 k.p.c. nie dotyczy prawa materialnego, a jedynie strony faktycznej, i to tylko wtedy, jeżeli nie budzi wątpliwości; sąd jest zatem zobowiązany do rozważenia zasadności żądania w świetle prawa materialnego, a także do krytycznej oceny strony faktycznej żądania w przypadku powzięcia wątpliwości co do twierdzeń powoda (por. SN z 31.03.1999, syg. I CKU 176/97 LEX nr 37430, SN z 20.10.1998, syg. I CKU 85/98 LEX nr 1216211, SN z 23.09.1997, syg. I CKU 115/97 LEX nr 1227454)

Oceniając twierdzenia /uzasadnienia/ pozwu należy więc zauważyć, iż powód nie wskazał w sposób nie budzący wątpliwości, by przysługiwało mu wobec pozwanego nabyte od (...) S.A. zobowiązanie w zgłoszonej wysokości, a ponadto nie przedstawił dowodu na istnienie i wysokość zadłużenia, co pozwoliłoby na weryfikację twierdzeń o okolicznościach faktycznych żądania.

Na podstawie art. 6 K.c. oddalono więc powództwo, o czym orzeczono w pkt I.

O kosztach procesu (pkt II) orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. stosownie do wyniku sporu.